

פרשת ויקהל

ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה' (לה, ב)

בתלמוד ירושלמי (מסכת שבת פרק ט"ו) מובאים דבריו של רבי ברכיה בשם רבי חייא בר בא, שאמר: לא ניתנו שבתות וימים טובים אלא לעסוק בהן בדברי תורה!

ובמשנה ברורה (סימן ר"צ ס"ק ז') הרחיב וביאר שלא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא כדי לעסוק בהם בתורה מפני שבכל ימות החול טרודים האנשים במלאכתם ואין להם פנאי לעסוק בה כראוי, לפיכך - כותב ה"משנה ברורה" - אסור לאדם לפנות עצמו מדברי תורה ולקבוע סעודתו בשעה שדורשין בבית המדרש דברי תורה ברבים, אלא יקדים את סעודתו או יאחר אותה.

ומכאן - מסיים ה"משנה ברורה, את דבריו - תוכחה לאותם אנשים שמטיילים בעת ההיא בשוקים וברחובות...&כי אפילו סעודת שבת שהיא מצוה אסורה אז מפני ביטול תורה, וכל שכן שאסור לטייל ולהרבות אז בשיחה בטלה!

משל נפלא על כך אמר החכם רבי שלמה ששון:

סבל אחד היה עמל קשה מאד לפרנסתו. בסופו של יום היה שב אל ביתו תשוש, עייף ויגע.

יום אחד בהיותו בדרכו לשוב אל ביתו ראה התקהלות גדולה בפתחו של אולם מרכזי שבעיר. מה הדבר?

התעניין הסבל - מפני מה נדחקים כאן אנשים כה רבים?

מרצה ידוע הגיע לעיר - ענה לו אחד האנשים - פיו מפיק מרגליות והכל משחרים לשמוע את מוצא פיו. כדאי מאוד גם לך להכנס לשמוע את דבריו - ממש נופת צופים!

עמד הסבל בתור וכאשר הגיע תורו נכנס לאולם ותפס את מקומו בכסא מרופד ונוח.

כעבור דקות מספר עלה המרצה אל הבמה והחל לרתק את שומעיו בהרצאתו.

הסבל, שעייף היה מעמל יומו לא יכל להחזיק מעמד ועד מהרה נעצמו שמורות עיניו ושקע בשינה עמוקה...

קול מחיאות כפיים סוערות עוררו אותו משנתו.

היה נפלא - אמר לו שכנו שישב כסא לידו - האין זאת?

נפלא... - מלמל האיש הכסא היה נוח וגם החימום פעל כיאות...

האם לשם כך באת לכאן? - התפלא שכנו - רק כדי לשבת על כסא ולהתחמם מעט...?!

כן הוא גם הנמשל - אמר רבי שלמה - הקדוש ברוך הוא נתן לנו מתנה יקרה מבית גנזיו ושבת שמה, כדי שנוכל לעסוק בתורה ולהגיע ביום זה למעלות נשגבות. אדם שמכלה את יום השבת בשינה ובשיחה בטילה הרי הוא ממש כאותו סבל...

פרשת ויקהל

מקור: וקראת לשבת עונג